ตอนที่ 1 ท้องเจ็ดเดือน

อุณหภูมิในร่างกายที่ร้อนรุ่มประดุจลาวาภูเขาไฟเหมือน จะแผดเผาตัวเธอให้มอดไหม้มีเพียงสิ่งเดียวที่จะช่วยเธอ ได้นั่นคือ

ผู้ชายที่อยู่ตรงหน้าเธอคนนี้...

เธอโอบกอดผิวหนังที่เย็นเหมือนหินอ่อนอย่างแนบแน่น สัญชาตญาณการเอาตัวรอดทำให้เธอไม่คิดจะต้านทาน อีกต่อไป...

ความเจ็บปวดระคนกับความสุขสมพรั่งพรูออกมา
เหมือนมีดอกไม้ไฟที่เจิดจ้าสว่างไสวอยู่ในหัวตลอดเวลา
เธอรู้สึกเหมือนตัวเองยืนอยู่บนเรือที่ลอยโดดเดี่ยวอยู่
ท่ามกลางทะเลเพลิง...

ไม่สามารถพาตัวเองให้ หลุดพ้นออกมาได้...

"คุณคะ ตื่นเถอะค่ะ ที่นี่อากาศเย็น มานอนหลับที่นี่ เดี๋ยวจะเป็นหวัดเอานะ"

แรงบีบที่หัว ไหล่ทำให้หนิงซีตกใจตื่นขึ้นมาสายตางุนงง ของเธอสบเข้ากับดวงตาที่แฝงไปด้วยความกังวลของ นางพยาบาลที่อยู่เบื้องหน้าทันใดก็เกิดความรู้สึกอับ อายจนต้องหลบสายตา

บ้าจริง นี่ก็ผ่านมาตั้งนานแล้ว เรื่องราววุ่นวายของเธอ กับซูเหยี่ยนที่เกิดขึ้นจากความเมาในคืนนั้นยังคอยมา หลอกหลอนในความฝันอยู่เรื่อย โชคดีที่เธอเมาไม่รู้เรื่อง จนจำอะไรในคืนนั้นไม่ได้เลย ไม่งั้นไม่รู้จะสู้หน้าพี่เหยี่ยง ได้ยังไง เมื่อเห็นว่าเธอตื่นล้า พยาบาลจึงยื่นกระดาษในมือให้
"คุณลืมหยิบผลการตรวจครรภ์มา คุณหมอจางนัดให้มา
ใหม่อีกที่อาทิตย์หน้านะคะ" หนิงซีรับเอาผลตรวจมาถือ
ไว้ ยิ้มย่างอ่อนโยนก่อนนำใบเสร็จใส่ลงกระเป๋าอย่าง
ระมัดระวัง

ซูเหยี่ยนไปดูงานที่ต่างประเทศจะกลับมาวันนี้ เมื่อคิดว่า เย็นนี้จะได้เจอหน้าเขาแล้วก็รู้สึกตื่นเต้นขึ้นมาทันที เนื่องจากสถานที่ที่ซูเหยี่ยนไปอยู่นั้นติดต่อได้ ยากมาก ดังนั้น

กว่าจะติดต่อเขาได้ เด็กในท้องก็ปาเข้าไปเจ็ดเดือนแล้ว เมื่อนึกถึงตอนซูเหยี่ยนแสดงความตกอกตกใจเมื่อรู้ว่า เธอ

ท้อง หนิงซีก็รู้สึกกังวลขึ้นมา

หรือจะเป็นเพราะอารมณ์อ่อนไหวคิดมากตามประสาคน ท้อง?

หนิซีรู้สึกว่าซูเหยี่ยนไม่ไดร้สู้กมีความสุขเหมืนกับเธอเลย สักนิด คุณหมอปลอบใจเธอ บอกว่าพวกผู้ชายเวลามีลูก คนแรก ยังตั้งตัวไม่ทัน ก็เป็นแบบนี้ทุกคน แต่ว่า... แม้แต่เรื่องแต่งงานก็คงไม่น่าจะให้ เธอเป็นคน ออกปากพูดเองหรอกนะ?

ตอนที่เธอออกมาจากโรงพยาบาลก็สายจนแดดเปรี้ยง
แล้วหนิงซีออกแรงประคองเอว ขณะกำลงัจะโบกมือ
เรียกแท็กซื่อยู่นั่นเอง จู่ๆ ก็มีรถสปอร์ต สีแดงแสบตาพุ่ง
เข้ามาที่เธอ หนิงซีตกใจถอยหลังไปหลายก้าว ได้ยิน
เพียงเสียงเหยียบคันเร่ง โหยหวน แล้วรถสปอร์สีแดง

ก็เฉี่ยวชายเสื้อเธอไปนิดเดียว ก่อนจะเบรกเสียงดัง เอี๊ยด

หนิงซีตกใจจนหัวใจแทบหยดุเต้น เมื่อ ตั้งสติยืนอย่าง มั่นคงได้ก็มองเห็นหนงิเสวี่ยลั่วสะบัดผมหยิกเป็นลอน เหมือนคลื่นสวมชุดสีแดงรัดรูป จนเห็นส่วนเว้าส่วนโคง้ อย่างชัดเจนก้าวเท้าลงมาจากรถ

"หนิงเสวี่ยลั่ว นี่เธอบ้าไปแล้วหรอ?"

หนิงเสวี่ยลั่วจ้องมาที่เธอ ยิ้มอย่างมีเลศนัย เอามือ กอดอกโพสท่านางแบบก่อนจะเดินนวยนาดมาหยุดอยู่ ตรงหนา้ของหนิงซี